

V

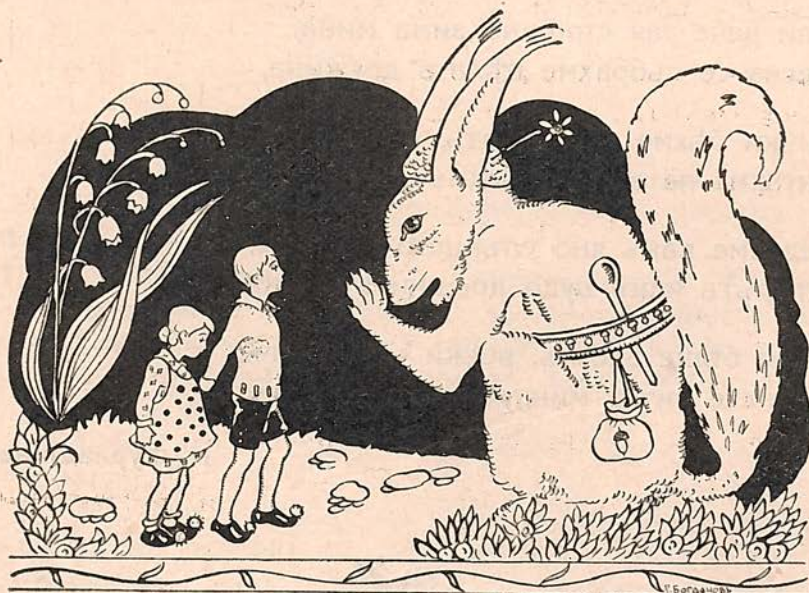
ВЪ ГОРАТА. ВРЪЩАНЕ НАЗАДЪ.

ПАКЪ ВЪ ДВОРЕЦА

Децата скочиха и припнаха по пжтечката. Но тя започна да криволичи изъ гората и да завива все надъсно и надъсно. Вървѣха тъй до пладне, а гората все нѣма край, та нѣма. А огладнѣха. Въ бързината си бѣха забравили да взематъ каквото и да е за ядене. Лилянка заплака:

— Мамо! Маминко!

Итко я утешаваше, ала и на него се доплака. Лилянка заплака още по-силно. Итко се сбърка що да

прави съ нея. Въ това време скокъ-скокъ-скокъ, скочи предъ тѣхъ катеричката и имъ завика:

— Не плачете да не ви чуе черниятъ котаракъ!